

Free MIND

อิสระภาพ

กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเอง

FREEDOM

ดร.ประพนธ์ ภาสุขยิด
แปลและเรียบเรียง

OSHO

หนึ่งในบรมครูทางจิตวิญญาณผู้ทรงอิทธิพลที่สุดแห่งยุค

ตัวอย่างหนังสือ

ชื่อหนังสือ : อิศรภาพ : กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเอง

Freedom : The Courage to Be Yourself

ผู้เขียน : OSHO

ผู้แปลและเรียบเรียง : ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต

Copyright © 2004 OSHO International Foundation, Switzerland.

www.osho.com/copyrights

Thai Translation Copyright 2014 FreeMind Publishing Co.,Ltd.

by arrangement through Tuttle-Mori Agency Co.,Ltd.

All rights reserved.

OSHO is a registered trademark of Osho International Foundation. For further information please go to www.osho.com/trademark.

The material in this book is selected from various talks by Osho given to a live audience. All of Osho's talks have been published in full as books, and are also available as original audio recordings. Audio recordings and the complete text archive can be found via the online OSHO Library at www.osho.com

พิมพ์ครั้งที่ 1

ตุลาคม 2548

พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงใหม่

กุมภาพันธ์ 2557 (สำนักพิมพ์ฟรีมายด์)

ราคา 225 บาท

ISBN 978-616-7115-69-6

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2557 โดย บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด
ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

OSHO.

อิสรภาพ.-- พิมพ์ครั้งที่ 5.-- : บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด, 2557.

232.

1. อิศรภาพ. I. ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

บรรณาธิการที่ปรึกษา กฤษฏาพร ชุ่มสาย ณ อยุธยา

บรรณาธิการบริหาร สานุพันธ์ ชุ่มสาย ณ อยุธยา

บรรณาธิการ อิศวเรศ ตโมนุท

พิธีสุนันท์อักษร จิระพรรณ คณาสวัสดิ์, ศศรัณย์ พิพัฒน์นรงค์

ศิลปกรรม กรมัยพล สิริมงคลจุฑกุล

จัดพิมพ์โดย

บริษัท ฟรีมายด์ พับลิชชิง จำกัด

27/33 ซอยศรีป่าเพ็ญ ถนนพระราม 4

แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 0-2637-8600 โทรสาร 0-2637-8601

www.freemindbook.com

 facebook.com/freemindbook

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์

296 ซอยอรุณอมรินทร์ 30 ถนนอรุณอมรินทร์

แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2433-0026-7 โทรสาร 0-2433-8587

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

อาคารทีซีไอเอฟ ทาวเวอร์ ชั้นที่ 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนบางนา-ตราด

แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2739-8222, 0-2739-8000 โทรสาร 0-2739-8356-9

www.se-ed.com

หากพบว่าหนังสือมีข้อผิดพลาดหรือไม่ได้มาตรฐาน

โปรดส่งหนังสือกลับมาที่สำนักพิมพ์ (ทางไปรษณีย์)

ทางเรายินดีเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ท่านทันที

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึก Soy Ink ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

คำนำสำนักพิมพ์

“ฉันต้องการเป็นอิสระ”

“พวกเราต้องการอิสรภาพ”

ประโยคเหล่านี้ เราอาจจะเคยได้ยิน ได้ฟัง ได้พบ แม้กระทั่งเคยได้เอ่ยมาแล้ว “อิสรภาพ” คำสั้นๆ ที่ผู้คนจำนวนมาก ซึ่งแม้จะต่างเผ่าพันธุ์ ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา ต่างดินแดน แคว้น ทวีป ต่างก็ปรารถนาจะได้มาครอบครองทั้งสิ้น

เราคิดว่าหากปราศจากกรงขัง หรือเครื่องพันธนาการต่างๆ เราก็จะเป็นอิสระ เราคิดว่าการที่ได้ทำอะไรตามใจปรารถนา นั่นก็คืออิสระ เราคิดว่าเราต้องมีสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่เราว่ากันว่าจะมอบ “อิสระ” ให้เราอย่างแท้จริง เราจึงจะเป็นอิสระ แต่คำถามก็คือ สิ่งที่เราคิดนั้น มันจะมอบอิสรภาพให้แก่เราได้จริงหรือ

คนที่รวยล้นฟ้า ใช่ว่าจะมีอิสรภาพทางการเงิน คนที่ครอบครองผืนดินกว้างใหญ่ ใช่ว่าจะมีอิสรภาพอย่างแท้จริงบนพื้นดินผืนนั้น คนที่เป็นนักบวชหรือถือศีลเคร่งครัด มีคนกราบไหว้บูชา ใช่ว่าจะมีอิสรภาพทางจิตใจ...คนเหล่านี้อาจยังอยู่ในกรงขังที่ไม่มีซี่กรง ไม่มีกุญแจใส่มือใส่เท้า แต่เป็นกรงขังที่คนเหล่านั้นสมควรใจเข้าไปอยู่เอง โดยที่เขาอาจจะไม่รู้ด้วยซ้ำว่านั่นคือ คุณ!

แล้วอะไรล่ะ คืออิสรภาพที่แท้จริง

สิ่งที่ **OSHO** กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้ มีทั้งอิสรภาพที่ลวงหลอก และอิสรภาพที่แท้จริง การจะได้มาซึ่ง “อิสรภาพ” นั้น เราไม่ต้องไปป่าวร้องเรียกหาหรือทำการปฏิวัติใดๆ หากเรามีอิสรภาพที่แท้จริงแล้วไซ้ร้ แม้จะอยู่แห่งหนใด หรือเกิดเหตุการณ์ใด เราก็ไม่ตกเป็นทาสของผู้ใดหรือสิ่งใด

ทั้งนั้น แต่ต้องเข้าใจให้ได้ก่อนว่าอิสรภาพที่แท้จริงนั้นคืออะไร ทุกถ้อยคำ และเรื่องเล่าที่ OSHO ถ่ายทอดไว้ในหนังสือเล่มนี้ จะช่วยให้คุณสามารรถเข้าใจถึงอิสรภาพที่แท้จริงได้ด้วยตัวของตนเอง

นับเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของพวกเราสำนักพิมพ์ฟรีมายด์ ที่ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานของ OSHO ทั้ง 10 เล่ม ในชุดหนังสือ **“Insights for a New Way of Living”** ซึ่งเป็นชุดหนังสือที่เป็นที่นิยมที่สุดตลอด 10 ปี ที่ผ่านมาจวบจนถึงปัจจุบัน โดยได้รับการแปลแล้วถึง 25 ภาษา และมียอดจำหน่ายกว่าหลายล้านเล่มทั่วโลก...โดยหนังสือ **“อิสรภาพ” (Freedom)** เป็นผลงานลำดับที่หกของชุดหนังสือนี้* ที่ทางสำนักพิมพ์ฟรีมายด์ได้เป็นผู้จัดพิมพ์เผยแพร่สู่ผู้อ่านชาวไทยอีกครั้ง ด้วยรูปลักษณะใหม่ ที่มาพร้อมกับการปรับปรุงเนื้อหาใหม่ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านทุกท่านได้รับประโยชน์สูงสุดจากหนังสือเล่มนี้

สำนักพิมพ์ฟรีมายด์ขอขอบพระคุณ **ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต** และ **คุณสุนิต ผาสุขยัต** เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้อุทิศเวลาให้กับการแปลผลงานหนังสือของ OSHO เสมอมา และขอขอบพระคุณ **ดร.วรัญญา สะอาดเยี่ยม ริเท็นนิส** เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการเขียนคำนิยมให้กับหนังสือเล่มนี้

มีเพียงอิสรภาพที่แท้จริงเท่านั้นที่จะสร้างความสงบสันติในทุกเขตแดนแดนดินได้ มีเพียงอิสรภาพที่แท้จริงเท่านั้นที่นำพาความปิติเบิกบานใจมาอยู่กับตัวท่านได้

คุณพร้อมหรือยังที่จะก้าวออกจากคุกที่คุณหวงแหน

สำนักพิมพ์ฟรีมายด์

---

* ต่อจากหนังสือ “ปัญญาญาณ” (Intuition) “วุฒิภาวะ” (Maturity) “เขาวนปัญญา” (Intelligence) “เมตตาอาทร” (Compassion) และ “สนิทใจ” (Intimacy)

คำนำผู้แปลและเรียบเรียง

เท่าที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใด สิ่งที่คุณคนต่างใฝ่หาก็คือสิ่งที่เรียกว่า “อิสรภาพ” คำว่า “อิสรภาพ” ให้ความรู้สึกที่เบาสบาย เป็นอิสระ อิสระที่ไม่ต้องตกอยู่ในอาณัติ ไม่ต้องอยู่ภายใต้สังกัดหรือการบงการของใคร ก่อนอ่านหนังสือเล่มนี้ผมมีความเข้าใจว่าคนในโลกนี้คงไม่มีใครหรอกที่ไม่อยากมีอิสรภาพ คงไม่มีผู้ใดต้องการจะถูกกดขี่หรือถูกคุมขังไว้ แต่แล้วหนังสือเล่มนี้ก็ทำให้ผมเข้าใจว่าแท้จริงแล้วอิสรภาพที่เราพูดถึงกันทั่วไปนั้นมันเป็นเพียงแค่เรื่องอิสรภาพทางร่างกาย ส่วนเรื่องอิสรภาพทางใจหรือทางจิตวิญญาณนั้นมันเป็นเรื่องยากมาก ๆ ที่จะพบผู้ที่มีอิสรภาพจริง ๆ สักคนหนึ่ง และที่น่าตกใจอย่างยิ่งก็คือการได้รู้ว่าคนส่วนใหญ่ นั้นเต็มใจ พร้อมใจ และสมัครใจที่จะอยู่ในสภาวะที่ไร้ซึ่งอิสรภาพทางจิตใจ

เป็นเพราะอะไรจึงทำให้คนต้องตกอยู่ในสภาวะเช่นนั้น OSHO พูดไว้ชัดเจนว่าเป็นเช่นนั้นเป็นเพราะ “อิสรภาพเป็นสิ่งที่ต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบ” และด้วยเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ไม่ต้องการและไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ ก็เลยพึงพอใจที่จะอยู่ในกรอบ พอใจที่จะติดอยู่ในคุกที่คนอื่นสร้างไว้ ไม่ว่าเราจะเรียกคุกเหล่านั้นด้วยชื่ออันสวยงามว่า ศาสนาชาติ หรือพรรคการเมืองก็ตาม การที่คนเราได้เข้าสังกัด ได้เข้าร่วมกลุ่ม ได้เป็นส่วนหนึ่งของฝูงชน มันทำให้คนรู้สึกดี มีเพื่อนมีพวก อีกทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจ เพราะเสียงภายในหัวมันตอกย้ำอยู่ตลอดเวลาว่า “ที่ฉัน

ทำไปเช่นนั้นมันเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว อย่างน้อยฉันก็เป็นหนึ่งในคนส่วนใหญ่ คนจำนวนมากมายเช่นนี้จะเดินทางผิดได้อย่างไร”

ย้อนกลับไปเมื่อสิบปีก่อนตอนที่ผมเริ่มแปลหนังสือของ OSHO ใหม่ ๆ ในตอนนั้นงานแปลเล่มแรกที่ใช้ชื่อว่า “ปัญญาญาณ” (Intuition) เป็นงานที่ผมทำอย่างมีความสุขมาก เป็นเพราะสามารถจับหลักคำสอนของ OSHO ได้ ทำให้แปลได้แบบ “ใจถึงใจ” ในตอนนั้นยังคิดว่า “นี่คงจะเป็นการแปลงานของ OSHO เล่มแรกและเล่มสุดท้ายของผม” ที่คิดเช่นนั้นเป็นเพราะรู้สึกประทับใจกับเนื้อหาที่ OSHO พูดไว้ในเล่มนั้น แล้วคิดไปเองว่าไม่น่าจะมีหนังสือเล่มใดที่จะมีคำสอนที่ “กินใจ” ได้เท่ากับเล่มนี้อีกแล้ว แต่แล้วที่ผมคิดก็ผิดถนัด เพราะงานของ OSHO เล่มที่ชื่อว่า “Freedom” เล่มนี้ก็มีความคมชัดไม่แพ้เล่มแรกแต่อย่างใดเลย

สิบปีผ่านไปเมื่อต้องนำต้นฉบับกลับมาเรียบเรียงใหม่ ได้พบว่าเนื้อหาข้างต้นสมัยและเข้ากับเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะอิสรภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำสองคำคือคำว่า “ทวนกระแส” และคำว่า “ปฏิวัติ” OSHO มีจุดยืนที่ชัดว่าตัวท่านนั้นสนับสนุนเรื่องการทวนกระแส แต่ไม่สนับสนุนเรื่องการปฏิวัติ โดยได้ให้เหตุผลไว้ว่าการปฏิวัติมักจะเป็นการต่อต้าน เป็นการโค่นล้ม เป็นความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ที่อยู่ “นอกตัว” ในขณะที่การทวนกระแสนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ “ในตัว” นอกจากนั้นท่านยังได้ย้ำไว้หลายครั้งว่าการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่อิสรภาพนั้น เราจะต้องให้หน้าหนากับทั้งสองเรื่องพอ ๆ กัน เรื่องแรกคือ “Freedom from” คืออิสระจากอะไรบางอย่าง ส่วนเรื่องที่สองคือ “Freedom for” คืออิสระเพื่ออะไรบางอย่าง ซึ่งจากประสบการณ์ที่ผ่านมา OSHO พบว่าการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่มักจะทุ่มเทไปกับเรื่องแรกโดยไม่ค่อยได้ให้ความสนใจกับเรื่องหลังเท่าใดนัก ทั้งๆ ที่เรื่องหลังนี่คือเป้าหมายหลักของการเปลี่ยนแปลงเลยที่เดียว

สำหรับท่านผู้อ่านที่ยังไม่คุ้นกับงานของ OSHO ผมอยากบอก แต่เพียงสั้นๆ ว่าเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้ซีเรียส หรือน่ากลัวอย่างที่คิดหรอก การนำเสนอยังคงเป็นการถ่ายทอดคำสอนที่เป็นคำพูดง่ายๆ ตรงไปตรงมา อีกทั้งยังมีการสอดแทรกมุขตลกแบบแสบๆ คันๆ ผ่านการเล่าเรื่องที่สนุกสนานเป็นระยะๆ ผู้อ่านแค่เพียงผ่อนคลาย ทำตัวสบายๆ ไม่ต้องใช้ความคิดมากก็ได้ (ยิ่งดี) แล้วปล่อยให้ตัวหนังสือเหล่านี้เลื่อนไหลเข้าไปในชีวิตของท่าน ส่วนท่านผู้อ่านที่เป็นแฟนประจำอยู่แล้ว ผมคงไม่ต้องพูดอะไรมากไปกว่าขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามผลงานผมตลอดมา และขอถือโอกาสนี้ส่งความปรารถนาดีมายังทุกๆ ท่านครับ

ด้วยสำนึกในไมตรีที่มีให้ผมเสมอมา
ดร.ประพนธ์ ผาสุขยัต

คำนิยาม

“อิสราภาพ”...หนังสือเล่มนี้เสมือนกระจกสะท้อนภาพลวงตา ปลุก
กระชากความตื่นรู้ทางปัญญา ล้างความเป็นพิษ สิ่งลอกกลวงที่ขวางกั้น
การเข้าถึง ความสุข ความรัก ความสงบ และศักยภาพความเป็นไปได้
อย่างมากภายในชีวิตมนุษย์

“ผู้อ่าน” พึงพบพานอำนาจในการเป็นนายเหนือตนเองที่มาพร้อม
ความสนุกสนาน เริงระบำไปกับการทำความรู้จักตนเองและไม่พยายามที่
จะเป็นใครนอกเหนือไปจากตนเองที่แท้จริง

“OSHO” ผู้เปรียบพร้อมด้วยอิสราภาพในการมองชีวิตทุกแง่มุม
ในองศาที่สมบูรณ์

อิสราภาพ คือ ของขวัญอันสูงสุด

อิสราภาพ คือ ความรู้แห่งการลดละอัตตา ความยึด ติด หลง ทะนง
หुरू ที่นำมนุษย์ไปสู่ความปวดร้าว

อิสราภาพ คือ ศาสตร์แห่งโลกใหม่พร้อมประกายสว่างท่ามกลาง
การแตกสลายในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต

อิสราภาพ คือ เวลาแห่งสติปัญญาที่ตื่นรู้

อิสราภาพ คือ การจำได้ ว่าเราคือใคร เกิดมาทำไม และมาทำอะไร

อิสราภาพ คือ เวลาแห่งการมีประสบการณ์กับความจริงแท้

“อิสราภาพ”...หนังสือเล่มนี้ คือ คำตอบของคำถามที่ว่า

“หนังสือเล่มเดี๋ยวนั้นสามารถเปลี่ยนชีวิตได้จริงๆ หรือ”
เพียงเปิดหน้าต่างให้แสงสว่างและพลังรักได้สถิตในหัวใจคุณ

ด้วยมิตรภาพ

ดร.วรัญญา สะอาดเอี่ยม ริเท็นนิส

<http://www.warunyar.com>

SAMPLE

SAMPLE

SAMPLE

SAMPLE

สารบัญ

อาร์มภบท	16
อิสรภาพสามมิติ	17
รากเหง้าแห่งพันธนาการ	26
สังคมและอิสรภาพระดับปัจเจกชน – บทสัมภาษณ์	29
ปัญหาที่มาจากพระเจ้า	56
ชะตาชีวิตและพรหมลิขิต	61
ไม่กล้าออกบิน	71
เส้นทางสู่อิสรภาพ	88
อุฐ สิงโต และเด็ก	90
เปลี่ยนจากรักเป็นเมตตา	112
จากปฏิกริยาสู่การกระทำ	123
ทวนกระแสไม่ใช่แค่ปฏิวัติ	132
สิ่งที่ขวางกั้น หรือชั้นให้ก้าวเดิน – ประเด็นถกตอบ	154
ท่านบอกว่าเรามีอิสรภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ	156
แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็พูดว่าเราต้องมี	
ความรับผิดชอบ มันไม่ขัดกันหรอกหรือ	
ผมพยายามเสาะแสวงหาที่ที่ปลอดภัย ที่ที่มีบรรยากาศเอื้อ	159
ให้เกิดการพัฒนา หรือว่ามันกำลังจะเป็นคุกแห่งใหม่	

คำว่า “ทวนกระแส” หมายถึงการต่อสู้กับบางสิ่งบางอย่าง	162
แต่ฉันเห็นท่านใช้คำคำนี้ในความหมายที่สื่อไปในทาง	
บวก ท่านกำลังบิดเบือนความหมายของคำคำนี้หรือ	
ฉันไม่ได้รู้สึกว่าคุณครอบงำในเรื่องตำแหน่งแห่งที่เรื่อง	164
เชื้อชาติหรือแม้กระทั่งเรื่องส่วนตัวในอดีต แต่พร้อมๆ	
กันนี้ฉันกลับรู้สึกได้ถึงความโศกเศร้าที่คละเคล้ามา	
พร้อมกับความรู้สึกที่เป็นอิสระนี้ ความโศกเศร้า	
ดังกล่าวนี้คืออะไรกันแน่	
มันเป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะแสวงหาหนทางแห่ง	170
ความจริงแท้ไปพร้อมๆ กับการปลดปล่อย	
ประเทศของเราให้พ้นจากการกดขี่	
ฉันรู้ดีว่าการต่อต้านอะไรก็ตามที่อยู่นอกตัวฉันนั้น	175
เป็นเรื่องที่เสียเวลาและไม่ได้ผล ฉันกำลังต่อสู้กับ	
ตัวตนที่ฉันคุ้นเคยดี ฉันจะต่อสู้กับสิ่งที่เจ้าเล่ห์	
เพทุบายนี้ได้อย่างไร	
ขอให้ท่านช่วยขยายความเรื่องความกลัวที่จะเป็นอิสระ	180
เราจะต้องทำอย่างไรจึงจะช่วยเด็กให้เติบโตได้เต็มศักยภาพ	183
ของพวกเขา โดยที่เราไม่ยึดเยียดความคิดต่างๆ นานา	
ของพวกเขาเข้าไปในเด็ก และโดยที่ไม่เข้าไปก้าวกาย	
ในอิสรภาพของพวกเขา	
บทส่งท้าย	194
อิสรภาพที่แท้จริงคือสิ่งที่เกี่ยวกับจิตวิญญาณ	195
เกี่ยวกับผู้บรรยาย	224
ศูนย์ปฏิบัติการนาซากา OSHO	227
เกี่ยวกับผู้แปลและเรียบเรียง	228

SAMPLE

SAMPLE

Freedom

อิสระภาพ

SAMPLE

SAMPLE

OSHO

อาร์มภบท

อิสรภาพสามมิติ

อิสรภาพเป็นปรากฏการณ์สามมิติ มิติแรกเป็นมิติทางกายภาพ มันหมายถึงการตกเป็นทาส คือขาดอิสรภาพทางกาย นับเป็นเวลากว่าพันปีที่มนุษย์ถูกซื้อขายในตลาดเหมือนสินค้าทั่วไป การค้าทาสมีอยู่ทั่วทุกหนแห่งในโลก พวกเขาไม่ได้รับสิทธิ์เยี่ยงมนุษย์ พวกเขาไม่ได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นคน พวกเขาต่ำต้อยกว่าคนทั่วไป เป็นคนที่อยู่อย่างไรชีวิตจิตใจ ถูกปฏิบัติเหมือนกับอะไรที่ไม่ใช่คน ในประเทศอินเดียพวกเขาถูกรับว่าเป็นพวกที่วรรณะต่ำสุด เป็นพวกที่คนทั่วไปไม่กล้าจะไปแตะต้องตัว การถูกเนื้อต้องตัวพวกเขาเชื่อว่าทำให้ท่านไม่บริสุทธิ์ ท่านต้องรีบไปอาบน้ำทันที อยากรู้ว่าแต่เรื่องแต่ต้องตัวเลย แม้แต่เงาของพวกเขาถูกรับหากถูกตัวท่าน ท่านก็ต้องรีบไปอาบน้ำเช่นกัน คนอินเดียส่วนใหญ่ยังมีระบบความคิดที่ติดอยู่ในระบบทาส พวกเขาส่วนใหญ่ในอินเดียไม่ได้รับการศึกษา พวกเขาจึงไม่สามารถประกอบอาชีพอื่นใดได้ นอกจากอาชีพที่ถูกกำหนดไว้เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมามากกว่าห้าพันปี

หลาย ๆ ที่บนโลกใบนี้ ผู้หญิงยังได้รับการปฏิบัติที่ไม่ทัดเทียมผู้ชาย ผู้หญิงไม่อิสระเหมือนผู้ชาย หลายศตวรรษที่ผ่านมาในประเทศจีนผู้ที่เป็นสามีมีสิทธิ์ฆ่าภรรยาของเขาได้โดยไม่ถูกลงโทษ ทั้งนี้เป็นเพราะถือกันว่าสามีเป็นเจ้าของภรรยา มันก็เหมือนกับการที่ท่านสามารถทำลายแก้วของท่านได้ หรือท่านจะเผาบ้านของท่านก็ได้ เพราะว่ามันเป็นสมบัติ

ทรัพย์สินของท่าน และนี่ก็เป็นภรรยา “ของ” ท่าน กฎหมายโบราณของจีน จึงไม่มีการลงโทษสามีในกรณีที่เขาฆ่าภรรยาตนเอง เพราะว่าพวกหล่อน ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีจิตวิญญาณ เป็นเพียงกลไกที่ใช้ในการสืบเชื้อสาย เป็นแค่โรงงานสำหรับผลิตเด็กเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าในทางกายภาพนั้นท่านอาจจะตกเป็นทาส หรือมี อิสระก็ได้ ซึ่งหมายความว่าร่างกายของท่านนั้นไม่ได้ถูกล่ามโซ่ ไม่ถูก จำแนกแยกแยะว่าตัวท่านนั้นต่ำกว่าคนอื่น มันเป็นความเสมอภาคทางกาย แต่ก็น่าเสียดายที่อิสรภาพเช่นนี้ยังไม่ได้มีอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่งในโลก ปัจจุบัน

อิสรภาพทางกายหมายความว่าไม่มีความแตกต่างระหว่าง คนขาวกับคนดำ ไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ไม่มีความ แตกต่างระหว่างสิ่งใด ๆ ในร่างกายของคนเลย ไม่มีใครที่บริสุทธิ์หรือไม่ บริสุทธิ์ ทุกคนล้วนเหมือนกันทั้งสิ้น...นี่คือมิติแรกของอิสรภาพ

สำหรับมิติที่สองนั้นเป็นเรื่องอิสรภาพทางใจ ในโลกนี้มีคน น้อยมากที่เรียกได้เต็มปากกว่าเป็นผู้ที่มีอิสระทางใจ เพราะว่าถ้าท่านเป็น อิสลามท่านก็ไม่มีอิสรภาพทางใจ ถ้าท่านเป็นฮินดูท่านก็ไม่มีอิสรภาพทาง ใจ วิธีการทั้งหมดที่พวกเราใช้ในการเลี้ยงดูเด็กล้วนเป็นหนทางที่ทำให้ พวกเขาต้องตกเป็นทาสทั้งสิ้น เป็นทาสของอุดมการณ์ทางการเมือง เป็น ทาสของอุดมคติทางสังคม เป็นทาสของความเชื่อทางศาสนา พวกเราไม่ ใต้อะไรให้โอกาสเด็กได้คิดเอง หาทางของเขาเอง พวกเราบังคับจิตใจเด็กให้อยู่ ในเบ้าหลอมที่ถูกจัดไว้แล้ว เรายัดสิ่งต่าง ๆ เข้าไปในความคิดของพวกเขา เป็นสิ่งที่แม้แต่ตัวพวกเราเองก็อาจจะไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนด้วยซ้ำ ไป พ่อแม่ได้แต่พร่ำสอนลูก ๆ เรื่องพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่ตัวพ่อแม่เองก็ไม่ได้รู้จัก พระเจ้า พวกเราสอนลูก ๆ เรื่องนรกสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่ตัวพวกเราเองก็ไม่ได้รู้ ะไรในเรื่องนี้ ไม่ได้รู้เรื่องเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่าสวรรค์และนรกเลย

ท่านสอนลูกของท่านในสิ่งที่แม้แต่ตัวเองก็ไม่รู้จัก ท่านสร้างเงื่อนไขขึ้นมาในจิตใจของพวกเขาเช่นเดียวกันกับที่พ่อแม่ของท่านวางเงื่อนไขไว้ในจิตใจท่าน คนรุ่นแล้วรุ่นเล่าได้ใช้ชีวิตเดียวกันนี้เพื่อแพร่เชื้อสืบทอดเงื่อนไขเหล่านี้จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งต่อไปอย่างไม่จบสิ้น

อิสรภาพทางใจจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อเด็กถูกปล่อยให้เติบโตด้วยตัวเอง สามารถพัฒนาปรัชญาคุณ ภูมิภาณไหวพริบ จิตใต้สำนึก และมีความตื่นตัวมากขึ้น โดยไม่มีการยึดเยี่ยระบบความเชื่อใดๆ ให้กับพวกเขา เด็กๆ ต้องไม่ถูกบังคับให้เชื่อให้ศรัทธา แต่จะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเต็มที่ให้ค้นหาความจริงด้วยตัวเอง เด็กๆ ควรจะถูกเตือนตั้งแต่วัยเริ่มแรกว่า “ด้วยความจริงแท้ที่มาจากประสบการณ์พบของพวกเราเองเท่านั้นที่จะเป็นหนทางปลดปล่อยให้พวกเราเป็นอิสระได้ ไม่มีหนทางอื่นใดเลย”

สัจจะความจริงเป็นสิ่งที่หยาบยืมกันไม่ได้ มันไม่ใช่สิ่งที่เรียนรู้จากการอ่านหนังสือ ไม่มีใครบอกท่านได้ ท่านจะต้องล้มคมปัญญาของท่านให้แหลมคม เพื่อว่าท่านจะได้มองเห็นสิ่งนั้น และผ่านการค้นพบด้วยตัวเอง หากเด็กถูกปล่อยให้ใจเปิดกว้าง ว่างและไวต่อการรับรู้ตื่นตัว และมีแรงจูงใจให้ค้นหา เด็กๆ จะมีอิสรภาพทางใจ การมีอิสรภาพทางใจทำให้เกิดความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ ท่านไม่ต้องสอนพวกเขาเรื่องความรับผิดชอบ มันจะตามมาเอง เพราะมันเป็นเหมือนกับเงาของการมีอิสรภาพทางใจ เด็กๆ จะรู้สึกสำนึกคุณท่าน แทนที่พวกเขาจะโกรธและโทษพ่อแม่ว่าได้ทำร้ายทำลายพวกเขา โทษว่าพ่อแม่ว่าได้ทำลายอิสรภาพของพวกเขา ได้วางเงื่อนไขไว้ในความคิด ในจิตใจของพวกเขา แมื่ก่อนที่พวกเขาจะมีคำถามพ่อแม่ก็ได้ใส่คำตอบจอมปลอมไว้ในความคิดของพวกเขาแล้ว มันไม่ใช่สิ่งที่ผ่านประสบการณ์ของตัวเอง

คนทั้งโลกล้วนตกอยู่ในสภาพของการเป็นทาสทางใจ

ส่วนในมิติที่สามซึ่งถือว่าเป็นนิสรภาพในระดับสูงสุดก็คือ การที่รู้ว่าแท้จริงแล้วเราไม่ใช่ทั้งส่วนที่เป็นร่างกายและส่วนที่เป็นจิตใจ เป็นการรู้ว่าแท้จริงแล้วเราเป็นเพียงการรับรู้อันบริสุทธิ์เท่านั้น ความรู้ทำนองนี้เกิดได้จากการทำสมาธิภาวนาเท่านั้น มันจะทำให้ท่านสามารถแยกตัวท่านออกจากส่วนที่เป็นกาย และส่วนที่เป็นจิตได้ จนในที่สุดท่านจะพบแต่การรับรู้อันบริสุทธิ์ มันเป็นความตื่นรู้อันบริสุทธิ์ มันคืออิสรภาพทางจิตวิญญาณ

และทั้งหมดนั้นคืออิสรภาพสามมิติที่มีอยู่ในปัจเจกบุคคล

แต่ในการรวมหมู่จะขาดส่วนที่เป็นวิญญาณ เพราะมันไม่มีสิ่งที่เป็นจิตใจ มันไม่มีส่วนที่เป็นร่างกาย มันเป็นเพียงชื่อที่เราตั้งขึ้นมาเท่านั้น มันเป็นเพียงสิ่งที่เราใช้เรียกสิ่งที่มาอยู่ร่วมกัน มันไม่จำเป็นต้องมีอิสรภาพ เพราะเมื่อปัจเจกชนทั้งหมดเป็นอิสระแล้ว สิ่งที่ยวมกันอยู่นั้นก็จะเป็นอิสระด้วยเช่นกัน หากเราใส่ใจในชื่อเรียกของการรวมหมู่เหล่านั้นมากเกินไป เราอาจจะลืมไปว่าสิ่งที่เราพูดถึงนี้ไม่ได้มีอยู่จริง ไม่ว่าเราจะเรียกมันว่า กลุ่มคน ชุมชน สังคม ศาสนา หรือว่าโบสถ์นั้นโบสถ์นี้ ล้วนเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากถ้อยคำ หาได้มีอะไรจริงแท้อยู่ในสิ่งเหล่านั้นแต่อย่างใด

มันทำให้ข้าพเจ้านึกถึงนิทานเรื่อง “อลิสในแดนมหัศจรรย์” ในตอนที่อลิสมาถึงพระราชวังของพระราชินี พระราชินีได้ถามอลิสว่า “เธอได้พบกับผู้สื่อสารในระหว่างทางที่มาหาฉันหรือเปล่า”

อลิสได้ตอบไปว่า “โนบอดี้ (Nobody – ไม่มีใคร) เพคะ หม่อมฉันพบกับโนบอดี้ (ไม่มีใคร)”

พระราชินีคิดว่า “โนบอดี้ (ไม่มีใคร)” เป็นใครคนหนึ่ง ดังนั้นพระองค์จึงถามต่อไปว่า “แต่ทำไม ‘โนบอดี้ (ไม่มีใคร)’ จึงยังมาไม่ถึงชะที่ล่ะ”

อลิสพูดว่า “พระองค์เพคะ ‘โนบอดี (ไม่มีใคร)’ ก็คือ ‘โนบอดี (ไม่มีใคร)’ เพคะ”

พระราชินีตรัสต่อไปว่า “อย่าโง่ไปเลย ฉันเข้าใจดีว่า ‘โนบอดี’ ก็คือ ‘โนบอดี’ แต่เขาก็น่าจะมาถึงก่อนเธอนะ นอกเสียจากว่า ‘โนบอดี’ เดินช้ากว่าเธอ”

อลิสบอกว่า “มันไม่ใช่อย่างนั้นเพคะ ‘โนบอดี (ไม่มีใคร)’ เดินเร็วกว่าหนู!”

และการสนทนาก็ดำเนินต่อไป โดยที่ “โนบอดี (ไม่มีใคร)” ได้กลายเป็นใครคนหนึ่งขึ้นมา และอลิสก็รู้ว่าไม่มีทางใดที่จะทำให้พระราชินีเชื่อได้ว่า “โนบอดี (ไม่มีใคร)” ก็คือ “โนบอดี (ไม่มีใคร)”

สิ่งที่อยู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นสังคมหรือสมาคมนั้นเป็นเพียงถ้อยคำที่สร้างกันขึ้นมา มันไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องอภิปภาพแต่อย่างใด เพราะไม่เช่นนั้นแล้วคงจะมีคำถามตามมาว่า แล้วอะไรล่ะคืออภิปภาพของสโมสรโรตารี อะไรคืออภิปภาพของสโมสรไลออน อย่าลืมนะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงสิ่งที่เราสมมติขึ้นมาเท่านั้น

การรวมหมู่เป็นแนวความคิดที่ค่อนข้างอันตราย ชีวิตและสิ่งที่เป็นจริงมากมายต้องถูกทำลายไปเพราะการรวมหมู่ที่เราสร้างขึ้นมานี้ ไม่ว่าจะเราจะเรียกมันว่า ศาสนา สังคม พรรคการเมือง หรืออะไรก็ตาม ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอต่อต้านสิ่งเหล่านี้ยิ่งยวดที่สุด

ผู้คนเป็นจำนวนมากยอมสละชีวิตตนในนามของประเทศชาติ ทั้งๆ ที่คำว่า “ชาติ” เป็นเพียงคำพูดที่เราสร้างขึ้นมานะ เราขีดเส้นลงไปบนแผนที่ ทั้งๆ ที่เส้นเหล่านี้มันไม่มีอยู่จริงบนพื้นโลกของเราเลย มันเป็นแค่เกม และเราก็ต่อสู้กันอย่างเอาเป็นเอาตายเพื่อเส้นเหล่านี้ เส้นที่ทำนवादไว้บนแผนที่ มันทำให้คนนับล้านๆ คนต้องตาย ชีวิตของคนที่มีตัวตนจริงๆ พวกเขายอมตายให้กับเส้นที่ไม่มีจริงเหล่านี้ และท่านก็ทำให้

พวกเขาภูมิใจภูมิใจกับการได้ชื่อว่าเป็นวีรบุรุษ วีรบุรุษของชาติ!

ความคิดเรื่องการรวมหมู่ นี้ น่าจะถูกกำจัดให้หมดสิ้นไป เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว เราก็คงจะต้องเสียสละชีวิตของปัจเจกชนต่อไปไม่รู้จบ เรายอมสละชีวิตปัจเจกชนในนามของศาสนา ในสงครามศาสนา ชาวมุสลิมยอมตายเพราะเชื่อว่าจะได้ไปสวรรค์อย่างแน่นอนที่สุด มีคนบอกพวกเขาว่า “ถ้าเจ้าตายเพื่ออิสลาม สวรรค์จะเป็นของเจ้าอย่างแน่นอน เจ้าจะได้พบความเพลิดเพลินเจริญใจในระดับที่ไม่นึกไม่ฝันมาก่อน และคนที่เจ้าสังหารก็จะได้ไปสวรรค์ด้วยเช่นกัน เพราะว่าเขาถูกฆ่าโดยชาวมุสลิม เจ้าได้มอบสิทธิพิเศษให้แก่พวกเขา ดังนั้นเจ้าจะต้องไม่มีความรู้สึกผิดใดๆ ทั้งสิ้น” ชาวคริสต์ได้สร้างสงครามครูเสด ชาวมุสลิมมีสงครามจีฮัด สงครามศาสนาได้ฆ่าคนจำนวนมากมาย เผาชีวิตคนเป็นๆ ไป เขาทำเพื่ออะไรละ เพื่อสิ่งที่เป็นกรรวมหมู่ของพวกเขา เพื่อความเป็นคริสต์ เพื่อความเป็นพุทธ เพื่อความเป็นฮินดู เพื่อลัทธิคอมมิวนิสต์ เพื่อลัทธิเผด็จการฟาสซิสต์ เพื่ออะไรต่อมิอะไรอีกมากมาย เราสามารถสร้างการรวมหมู่ในรูปแบบต่างๆ ไร้อย่างหลากหลาย แต่แล้วสุดท้ายสิ่งที่ถูกทำลายก็คือปัจเจกชน

ไม่มีเหตุผลใดๆ เลยที่เราจะมาบูชาการรวมหมู่ นี้ แค่เน้นกันที่ปัจเจกชนก็เพียงพอแล้ว ถ้าปัจเจกชนมีอิสรภาพ มีอิสระทางใจ มีอิสระทางจิตวิญญาณ สิ่งที่อยู่รวมกันก็จะเกิดอิสระทางจิตวิญญาณโดยปริยาย

การรวมหมู่เป็นสิ่งที่เกิดจากปัจเจกชน แต่ปัจเจกชนไม่ได้มาจากการรวมหมู่ เรามักจะได้ยินอย่างผิดๆ อยู่เสมอว่าปัจเจกชนเป็นส่วนหนึ่งของการรวมหมู่ นั่นไม่ใช่ความจริง ปัจเจกชนไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการรวมหมู่ การอยู่ร่วมกัน เป็นสิ่งที่เราสมมติขึ้นมา มันเป็นเพียงคำพูดหรือชื่อที่ใช้เรียกสิ่งที่เกิดจากการนำปัจเจกชนมารวมกัน คนแต่ละคนที่มารวมตัวกันนั้น พวกเขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอะไรทั้งสิ้น พวกเขาสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร พวกเขาอยู่ได้อย่างผู้ที่มีอิสรภาพทางกาย

พวกเขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่อยู่รวมกันตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด หากเราต้องการจะทำให้โลกของเรานี้มีอิสรภาพอย่างแท้จริงแล้ว เราต้องเข้าใจให้ได้ว่ากรกล่าวอ้างในนามของการรวมหมู่นั้นมันทำให้เกิด การสังหารหมู่มากขึ้นอย่างไร ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องหยุดมัน ชื่อที่ใช้ เรียกการรวมหมู่เหล่านั้นควรจะหายไปได้แล้ว ความยิ่งใหญ่ทั้งหลายที่เคยมีในอดีตก็เช่นกัน เราควรล้มมันไปเสีย หันมาให้ความสำคัญกับระดับ ปัจเจก และมองให้เห็นว่านี่แหละคือสิ่งที่มีค่าสูงสุด!

อิสรภาพ “จาก” บางสิ่งไม่ใช่อิสรภาพที่แท้จริง อิสรภาพที่จะทำ อะไรก็ได้ตามที่ใจปรารถนาก็ไม่ใช่อิสรภาพแบบที่ข้าพเจ้ากำลังพูดถึง เช่นกัน อิสรภาพที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้หมายถึงการที่ท่านเป็นตัวของตัวเอง มันจึงไม่ใช่คำถามที่ว่าท่านจะได้อิสรภาพมา “จาก” บางสิ่ง บางอย่างนั้นได้อย่างไร อิสรภาพแบบนั้นไม่ใช่อิสรภาพที่แท้จริง เพราะ ท่านยังคงอิงอยู่กับบางสิ่งบางอย่าง มันยังคงมีแหล่งที่มา ท่านยังคงต้อง พึ่งพาสิ่งนั้น ถ้าไม่มีมันท่านก็จะรู้สึกว่ามีอิสระ

อิสรภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่ท่านต้องการก็ไม่ใช่อิสรภาพที่ แท้จริงเช่นกัน เพราะท่านยังมีความต้องการ มีความปรารถนาที่จะ “ทำ” อะไร บางอย่าง มันผุดขึ้นมาในความคิดของท่าน ท่านเป็นทาสความคิดเหล่านั้น

อิสรภาพที่แท้จริงจะต้องออกมาจากความตื่นตัวที่ไม่มีการ กะเกณฑ์ใดๆ เพราะว่าเมื่อใดก็ตามที่เกิดความตื่นตัวแบบไม่กะเกณฑ์ มันก็จะเป็นอิสรภาพที่ไม่มีการพึ่งพิงบางสิ่งบางอย่าง และไม่ติดอยู่กับการทำอะไบบางอย่าง อิสรภาพที่มาจากความตื่นตัวแบบไม่กะเกณฑ์นี้ เป็นอิสรภาพที่ได้จากการเป็นตัวของตัวเอง การเป็นตัวของตัวเองนี้เป็น คุณสมบัติที่เรามีมาแต่กำเนิด เราไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสิ่งอื่นใด ไม่มีใครให้ สิ่งนี้กับเราได้ แล้วก็ไม่มีใครสามารถแย่งมันไปจากท่านได้เช่นกัน แม้ว่า

คมดาบอาจจะตัดหัวของท่านขาด แต่มันไม่สามารถจะตัดอิสรภาพของท่านและความเป็นท่านได้

สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าตัวท่านนั้นแหละที่เป็นศูนย์กลางของสรรพสิ่ง ทุกอย่างล้วนยังรากลึกอยู่ในความเป็นตัวท่าน มันไม่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายนอกแต่อย่างใด

อิสรภาพ “จาก” บางสิ่ง มักจะอิงอยู่กับสิ่งภายนอก อิสรภาพที่จะ “ทำ” บางอย่างก็ต้องอาศัยปัจจัยภายนอกด้วยเช่นกัน มีแต่อิสรภาพที่บริสุทธิ์ผุดผ่องเท่านั้นที่จะไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นใดที่อยู่ภายนอกตัวท่านเลย!

ท่านเกิดมาพร้อมกับอิสรภาพ ท่านเพียงแต่ถูกวางเงื่อนไขไว้ให้ลืมนั่นไป เงื่อนไขถูกวางไว้ชั้นแล้วชั้นเล่า มันทำให้ท่านกลายเป็นหุ่นเชิดที่ถูกผูกไว้ด้วยเชือก เชือกที่อยู่ในมือของคนอื่น หากท่านเป็นชาวคริสต์ ท่านก็คือหุ่นเชิดที่ผูกติดอยู่กับเชือกที่อยู่ในมือของสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าที่ไม่มีตัวตน แต่คนก็ช่วยกันทำให้ท่านรู้สึกว่าเป็นตัวแทนพระเจ้า ผ่านการกระทำของผู้นำทางศาสนาหรือผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นตัวแทนพระเจ้า

จริงๆ แล้วพวกเขาไม่ได้เป็นตัวแทนของใครทั้งสิ้น พวกเขาเป็นเพียงคนที่เห็นแก่ตัวและหลงตัวเอง พวกเขาต้องการทำให้ท่านลดชั้นลงมาเป็นแค่เพียงหุ่นเชิด เพื่อพวกเขาจะได้สั่งท่านได้ว่าให้ทำอะไร พวกเขาให้บัญญัติศีลประการแก่ท่าน พวกเขาสร้างบุคลิกภาพของความเป็นคริสต์ เป็นยิว เป็นฮินดู เป็นมุสลิมให้กับท่าน พวกเขาได้ให้สิ่งที่เรียกว่าความรู้แก่ท่าน และมันก็กลายมาเป็นภาระอันหนักอึ้งแก่ท่าน นับตั้งแต่วัยเด็กท่านต้องแบกภาระอันยิ่งใหญ่เทียบเท่ากับเทือกเขาหิมาลัย ภายใต้กฎหมายนามหิมาณี สิ่งที่ถูกซ่อนและถูกกดทับอยู่ ก็คือตัวธรรมชาติที่แท้จริงของท่าน ขอเพียงแค่ว่าท่านสามารถกำจัดเงื่อนไขเหล่านี้ออกไป ทำให้ได้เห็นชัดเจนว่าท่านนั้นไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์ ไม่ได้เป็นชาวคริสต์ หรือชาวมุสลิม...

ท่านไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นคริสต์หรือมุสลิม ท่านเกิดมาอย่างบริสุทธิ์ เกิดมาพร้อมกับการรับรู้ที่ไร้เดียงสา เมื่อท่านได้รับความบริสุทธิ์ ไร้เดียงสาในการรับรู้นี้กลับมา เมื่อนั้นแหละคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่าอิสรภาพ

อิสรภาพคือสุดยอดของประสบการณ์ชีวิต ไม่มีสิ่งอื่นใดสูงไปกว่านั้น และด้วยอิสรภาพเท่านั้นที่ดอกไม้ในตัวท่านจะเริ่มเบ่งบาน

ความรักคือการเบ่งบานของอิสรภาพ ความเมตตาปราณีก็เช่นกัน ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายในชีวิต ชีวิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความไร้เดียงสา มันเป็นสภาวะที่เป็นธรรมชาติของความเป็นตัวท่าน

ดังนั้นโปรดอย่าได้เชื่อมโยงอิสรภาพกับการไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใครอื่น การไม่พึ่งพาอาศัยใครอื่นจัดว่าเป็นอิสระ “จาก” บางสิ่ง อิสระ “จาก” ใครบางคน จงอย่าเชื่อมโยงอิสรภาพกับการที่ท่านสามารถจะ “ทำ” อะไรก็ได้ตามที่ต้องการ เพราะว่ามันเป็นผลจากความคิดของท่าน ยังไม่ใช่ตัวท่าน เมื่อท่านมีความต้องการที่จะทำอะไรบางอย่าง ประารถนาที่จะทำอะไรบางอย่างนั้น ท่านกำลังผูกมัดอยู่กับความต้องการของท่าน อยู่กับความปรารถนาของท่าน แต่อิสรภาพที่ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงนี้ไม่มีข้อผูกมัดใดๆ ท่านจะพบแต่ความเงียบสงบอย่างที่สุด มันเป็นความสวยงาม ความเบิกบานใจที่ยากจะหาสิ่งใดมาเทียบได้

รากเหง้าแห่งพันธนาการ

หากเราต้องการจะมีอิสรภาพอย่างเต็มที่ เราจะต้อง
ตื่นตัวอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากความเป็นทาสได้หยั่ง
รากลึกลงไปในชีวิตสำนึกของเราแล้ว มันไม่ใช่สิ่งที่
ถูกทำให้เกิดขึ้นได้โดยปัจจัยภายนอก ไม่มีใครจะทำให้
ท่านสูญเสียอิสรภาพได้ ถึงแม้ว่าตัวท่านจะถูกทำลาย
แต่อิสรภาพของท่านนั้นไม่สามารถถูกกำจัดออกไปได้
นอกเสียจากที่ท่านยอมให้มันเป็นเช่นนั้น หากวิเคราะห์
ลงไปลึกๆ จะพบว่า มันเป็นความปรารถนาของท่าน
เองที่ไม่ต้องการจะเป็นอิสระ มันเป็นความปรารถนา
ของท่านเองที่ต้องการจะพึ่งพิงผู้อื่น มันเป็นความ
ปรารถนาของท่านเองที่จะละทิ้งความรับผิดชอบในการ
เป็นตัวของตัวเอง ความปรารถนาเหล่านี้คือสิ่งที่ทำให้
ท่านไม่เป็นอิสระ

อิสรภาพจะเกิดขึ้นทันทีที่เรามีความรับผิดชอบ
ต่อชีวิตของตนเอง...โปรดระลึกไว้เสมอว่าดอกกุหลาบ
นั้นมาพร้อมกับหนาม มันไม่ได้หอมหวานไปทั้งหมด
ในความหวานนั้นมีความขมปนอยู่ด้วย ความหวานจะ
ถูกทำให้สมดุลด้วยความขม ความสวยงามของกุหลาบ

ถูกถ่วงดุลด้วยหนามอันแหลมคม กลางวันถูกถ่วงดุล
ด้วยกลางคืน ฤดูร้อนถูกถ่วงดุลด้วยฤดูหนาว ชีวิตจะ
จัดสมดุลระหว่างชั่วที่ตรงข้ามกันเสมอ ผู้ใดก็ตามที่
พร้อมรับผิดชอบตัวเองจะได้สัมผัสกับสิ่งต่างๆ มากมาย
มันคือการผสมผสานระหว่างความสวยงามกับความ
ขมขื่น ความขึ้นบานกับความทุกข์ทรมานใจ หากทำได้
อย่างนี้ ท่านคือผู้ที่มีอิสระ มีแต่คนประเภทนี้เท่านั้นที่
จะเป็นอิสระได้...

จงอยู่ให้ได้ในทุกสถานการณ์ ทั้งในที่ที่มีความทุกข์
และในที่ที่มีความสุข ทั้งสองสภาวะนี้เป็นสิ่งที่เป็นของ
ท่าน โปรดระลึกไว้เสมอว่า ความสุขจะไม่มี ถ้าไม่มี
สิ่งที่เรียกว่าทุกข์ ชีวิตจะมีไม่ได้ ถ้าหากปราศจากสิ่ง
ที่เรียกว่าความตาย ความเบิกบานก็มิได้ หากไร้
ซึ่งความโศกเศร้า นี่คือสัจธรรมที่เป็นธรรมชาติของ
สิ่งต่างๆ ไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงมันได้ มันคือสิ่งที่
เรียกว่า “เต๋า” ของสรรพสิ่ง

จงพร้อมและยอมรับตัวท่านอย่างที่ท่านเป็น ทั้งใน
สิ่งที่ดีและไม่ดี ทั้งในสิ่งที่สวยงามและไม่สวยงาม เมื่อ
ท่านยอมรับสิ่งเหล่านี้ได้ ท่านก็จะสัมผัสกับความเป็น
อิสระอย่างแท้จริง

สังคมและอิสรภาพระดับปัจเจกชน - บทสัมภาษณ์

กฎระเบียบทางสังคมดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้คน แต่กลับไม่มีสังคมใดที่จะช่วยทำให้คนได้รู้จักตัวตนดีพอ ขอให้ท่านช่วยอธิบายหน่อยว่า ปัจเจกชนกับสังคมควรมีสัมพันธภาพระหว่างกันอย่างไร เพื่อจะทำให้เกิดการพัฒนาที่สามารถช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

มันเป็นคำถามที่ซับซ้อนในประเด็นที่ค่อนข้างพื้นฐาน สิ่งมีชีวิตทั้งหลายในโลกนี้ ดูเหมือนว่าจะมีก็แต่คนเท่านั้นที่ต้องการกฎระเบียบ สัตว์ทั้งหลายไม่ต้องใช้กฎระเบียบ

สิ่งที่เราจะต้องทำความเข้าใจเป็นอันดับแรกก็คือ กฎระเบียบเป็นสิ่งที่มนุษย์สมมติขึ้นมา เหตุผลที่คนเราต้องการกฎระเบียบ ก็เพราะว่าเราเพิ่งแปรสภาพมาจากความเป็นสัตว์ แต่เราก็กังขังไม่ถึงการสภาวะแห่งความเป็นมนุษย์ เราติดอยู่ “ตรงกลาง” ยังไม่ได้ไปสุดไปเกิด (พ้นจากความเป็นสัตว์ แต่ยังไม่ได้เป็นมนุษย์) และนี่คือเหตุผลที่พวกเราต้องการกฎระเบียบ ถ้าเราเป็นสัตว์เราก็ไม่ต้องใช้กฎระเบียบ สัตว์อยู่ร่วมกันได้โดยไม่ต้องอาศัยกฎระเบียบ ไม่ต้องมีรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องมีกฎหมาย ไม่ต้องมีศาล หรือว่าถ้าพวกเราเป็นมนุษย์จริงๆ ไม่ใช่เป็นเพียงแต่ชื่อเท่านั้น พวกเราก็ไม่จำเป็นต้องอาศัยกฎระเบียบใดๆ เลย

มีคนไม่มากนักที่รู้หลักความจริงข้อนี้ จะเห็นได้ว่าคนอย่าง โสกราตีส ชาราตุสตรา และท่านโพธิธรรมนั้นไม่มีความจำเป็นต้องใช้ กฎระเบียบใดๆ พวกเขาตื่นตัวพอที่จะไม่ทำร้ายใคร ไม่จำเป็นต้องมี กฎหมาย ไม่ต้องมีรัฐธรรมนูญ ถ้าหากสังคมพัฒนามาจากมนุษย์ที่แท้ ก็จะมี แต่สิ่งที่เรียกว่าความรัก ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมาย

แต่ปัญหาก็คือคนเราต้องการกฎระเบียบ กฎหมาย รัฐบาล ศาล กองทัพ กำลังตำรวจ เพราะว่าคนเราได้สูญเสียพฤติกรรมธรรมชาติของ สัตว์ไป แต่ก็ยังไม่ถึงสภาวะแห่งการเป็นมนุษย์ที่แท้ พวกเขาติดอยู่ ตรงกลาง ยังไปไม่ถึงไหน ติดอยู่ในสภาวะที่สับสนวุ่นวาย และเพื่อที่จะ สามารถควบคุมสภาวะแห่งความไร้ระเบียบนั้นได้ กฎต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่ จำเป็น

ปัญหาเริ่มซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เมื่อสิ่งที่เราพัฒนาขึ้นมาเพื่อ ควบคุมคน ไม่ว่าจะเป็ศาสนา รัฐบาล หรือศาล ได้เพิ่มอำนาจขึ้นอย่าง มากมาย แน่นนอน พวกเขาจำเป็นต้องมีอำนาจเพราะไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขา จะควบคุมคนอื่นได้อย่างไร แต่ต้องยอมรับว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาคลาย สภาพไปเป็นทาสโดยปริยาย ปัจจุบันสถาบันต่างๆ ที่เราสร้างขึ้นมานี้ได้ มีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ จนไม่มีใครยอมปล่อยให้วางอำนาจ และสิ่งต่างๆ ที่ พวกเขาได้รับ พวกเขาต้องการคงไว้ซึ่งอำนาจ พวกเขาไม่ต้องการให้คน มีการพัฒนา

ท่านถามว่าจะต้องทำอะไรให้คนและสังคมพัฒนา แสดงว่า ท่านยังไม่เข้าใจตัวปัญหา เพราะว่าถ้าปัจเจกชนเกิดการพัฒนาขึ้นมา สังคมก็จะหมดความหมายลงไปทันที ที่สังคมมีอยู่ได้เช่นในปัจจุบันนี้ ก็ เพราะว่าปัจเจกชนทั้งหลายไม่ได้รับอนุญาตให้พัฒนา อำนาจที่สร้างขึ้น มาเป็นเวลาหลายศตวรรษสำหรับใช้บังคับควบคุมคน ได้ทำให้คนเหล่านั้น มีความสุขกับการใช้อำนาจ กับบทบาท กับศักดิ์ศรีที่พวกเขามี พวกเขา

ไม่พร้อมและไม่ยินยอมให้คนมีการพัฒนา เพราะพวกเขารู้ว่าถ้ายอมให้คนพัฒนาถึงจุดจุดหนึ่งแล้ว พวกเขาและสถาบันของพวกเขา ก็จะกลายเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ มีหลายๆ เหตุการณ์ที่อาจทำให้ท่านเข้าใจประเด็นนี้ได้ดียิ่งขึ้น

เรื่องนี้เกิดขึ้นในประเทศจีนเมื่อสองพันห้าร้อยปีก่อน

ในยุคนั้นท่านเล่าจื้อเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงมาก ท่านเป็นปราชญ์ เป็นคนที่ฉลาดที่สุดคนหนึ่งในประเทศจีน จักรพรรดิได้ขอร้องท่านเล่าจื้อให้ช่วยรับหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาศาลฎีกา เพราะเห็นว่าไม่มีใครจะสามารถนำกฎหมายมาใช้บริหารประเทศได้ดีกว่าท่านเล่าจื้อ ท่านเล่าจื้อพยายามอย่างยิ่งที่จะบอกกับองค์จักรพรรดิว่า “หม่อมฉันไม่ใช่ผู้ที่เหมาะสม” แต่องค์จักรพรรดิก็ยังคงรบเร้าแกมบังคับ

จนในที่สุดท่านเล่าจื้อต้องพูดขึ้นว่า “ถ้าพระองค์ไม่ยอมเชื่อหม่อมฉัน ขอเวลาเพียงวันเดียวเท่านั้น พระองค์ก็จะเห็นว่าหม่อมฉันนั้นไม่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่นี้ที่หม่อมฉันพูดเช่นนั้นก็เพราะว่าสิ่งที่ผิดก็คือตัวระบบ แต่เพื่อเห็นแก่พระองค์ หม่อมฉันจะไม่ขอขยายความในตอนี้ พูดได้แต่เพียงว่าหลักการของหม่อมฉันนั้นตรงกันข้ามกับหลักของกฎหมาย กฎระเบียบ และระบบทางสังคมโดยสิ้นเชิง... ไม่เชื่อก็ลองดูก็แล้วกัน”

ในวันแรกของการรับหน้าที่นี้ มีการนำโจรที่ได้ขโมยทรัพย์สมบัติจำนวนมากจากเศรษฐีผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในเมืองหลวงมาขึ้นศาล หลังจากที่ท่านเล่าจื้อได้ฟังความ

แล้วก็ได้พิพากษาให้นำโจรและเศรษฐีผู้ที่ถูกขโมยทรัพย์สมบัตินี้ไปจำคุกไว้คนละหกเดือน

เศรษฐีไว้วายขึ้นมากว่า “ท่านกำลังทำอะไรของท่าน ฉันเป็นผู้ที่ถูกโจรขโมยทรัพย์สมบัติ ถูกปล้น แต่ฉันกลับถูกส่งเข้าคุกเป็นเวลาเท่ากับโจร นี่มันเป็นการตัดสินแบบไหนกัน”

ท่านเล่าจึงพูดว่า “จริงๆ แล้วข้าว่ามันไม่ยุติธรรมกับโจรเลย ท่านสมควรจะถูกจำคุกมากกว่าโจร เพราะที่ท่านได้สะสมเงินทองไว้เป็นจำนวนมากเพื่อตัวท่านเอง ท่านได้รีดรอนสิทธิคนมากมายที่จะได้มีเงิน คนจำนวนนับเป็นพันๆ ถูกท่านเหยียบย่ำให้ตกต่ำลง ในขณะที่ท่านมีเงินทองเพิ่มมากขึ้นๆ ทุกวัน...การกระทำของท่าน ความโลภของท่านนั้นได้สร้างโจรพวกนี้ขึ้นมามากมาย มันเป็นความรับผิดชอบของท่าน ท่านคือสาเหตุของอาชญากรรมครั้งนี้”

วิถีคิดของท่านเล่าจึงนั้นชัดเจนอย่างที่สุด เพราะถ้าหากมีคนจนมากมายในขณะที่มีคนรวยเพียงน้อยนิด ไม่มีทางใดที่เราจะหยุดการขโมยได้ หนทางเดียวเท่านั้นที่จะหยุดสิ่งนี้ได้ ก็คือต้องทำให้คนในสังคมเล็กละสม เล็กส่นองความโลภของตน ทุกคนมีได้แค่เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

เศรษฐีพูดขึ้นว่า “ก่อนที่ท่านจะส่งฉันไปจำคุก ฉันต้องการจะพบกับองค์จักรพรรดิ เพราะสิ่งที่ท่านทำนี้ไม่ได้เป็นไปตามหลักรัฐธรรมนูญ ท่านไม่ได้ทำตามกฎหมายของประเทศ”

ท่านเล่าจื่อพูดว่า “นั่นเป็นความผิดพลาดของ
รัฐธรรมนูญ เป็นความผิดพลาดของกฎหมาย ข้าไม่
สามารถทำอะไรในเรื่องนี้ได้...ดี! ถ้าเช่นนั้นเราไปเฝ้าองค์
จักรพรรดิด้วยกัน”

เศรษฐีทูลองค์จักรพรรดิว่า “ขอพระองค์จงฟัง
หม่อมฉัน ชายคนนี้จะถูกลงโทษปลดออกจากตำแหน่ง
ในทันที เขาเป็นบุคคลที่อันตรายยิ่ง วันนี้หม่อมฉัน
กำลังจะถูกนำไปคุมขัง พรุ่งนี้พระองค์อาจจะถูกขังด้วย
เช่นกัน หากพระองค์ไม่อยากจะตกอยู่ในอันตราย
พระองค์ต้องโยนชายคนนี้ออกไป เขาเป็นคนที่
อันตรายจริงๆ เขาสามารถใช้เหตุผลจนทำให้เราจนมุม
ได้ หม่อมฉันเห็นด้วยกับสิ่งที่เขาพูดทุกอย่าง แต่เขา
กำลังจะทำลายพวกเราทุกคน”

องค์จักรพรรดิเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
ทรงรำพึงกับตัวเองว่า “ถ้าหากสิ่งที่เศรษฐีทำนี้ถือว่าเป็น
ความผิด เราเองคงจะเป็นคนที่ทำความผิดร้ายแรงที่สุดใน
ประเทศนี้ เล่าจื่อคงจะไม่ปรานีเราแน่ๆ”

และแล้ว...ในที่สุดท่านเล่าจื่อก็ถูกปลดออกจาก
ตำแหน่ง ท่านเล่าจื่อกล่าวกับองค์จักรพรรดิว่า “หม่อมฉัน
บอกพระองค์แล้วว่าอย่ามาเสียเวลากับหม่อมฉัน
หม่อมฉันไม่ใช่คนที่เหมาะสม ปัญหาที่แท้จริงนั้น
อยู่ที่สังคมของพระองค์ กฎหมายของพระองค์ และ
รัฐธรรมนูญของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ต่างหากที่มันไม่
ถูกต้อง คนที่พระองค์ต้องการก็คือคนที่มีวิธีคิดแบบ
ผิดๆ เพื่อจะได้มาจัดการกับระบบที่ผิดๆ เหล่านี้ได้”

ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือพลังอำนาจที่พวกเราช่วยกันสร้างขึ้นมาก็เพื่อใช้ควบคุมดูแลคนไม่ให้สร้างความยุ่งยากนั้น ได้กลายมาเป็นอำนาจที่ทรงอิทธิพลมากจนไม่ต้องการจะปล่อยให้ท่านเติบโตได้อย่างเป็นอิสระอีกต่อไป เพราะหากผู้คนสามารถพัฒนาไปสู่ปัจเจกชนที่มีความตื่นตัว มีสติ และมีจิตสำนึก มันจะทำให้สถาบันแห่งอำนาจเหล่านี้ไม่มีความหมาย คนในสถาบันเหล่านี้จะตงงาน จะสูญเสียอำนาจ เกียรติยศ สูญเสียความเป็นผู้นำ สูญเสียความเป็นนักบวช หลุดจากการเป็นผู้นำศาสนา ทุกอย่างจะมลายหายไป จะเห็นได้ว่าคนเหล่านี้ในตอนแรกนั้นมีขึ้นมาเพื่อปกป้องดูแลผู้คน แต่ในที่สุดท้ายได้กลับกลายมาเป็นศัตรูของมนุษยชาติเสียเอง

วิธีการของข้าพเจ้านั้นไม่ใช้การต่อสู้หรือต่อต้านคนเหล่านี้ เพราะพวกเขาที่มีอำนาจมากมาย มีกองทัพ มีเงิน มีทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านไม่มีทางที่จะต่อกรกับพวกเขาได้หรอก เพราะว่าท่านจะถูกทำลาย หนทางเดียวเท่านั้นที่ท่านจะออกจากความยุ่งเหยิงนี้ได้ ก็ด้วยการเริ่มต้นอย่างเรียบง่าย เริ่มด้วยการพัฒนาจิตสำนึกที่อยู่ในตัวท่าน พวกเขาไม่สามารถจะใช้กำลังใดๆ มายับยั้งท่านได้ เพราะในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นภายในตัวของท่าน

สิ่งที่ข้าพเจ้าเสนอก็คือให้เริ่มการเปลี่ยนแปลงจากภายใน มันเป็นการเปลี่ยนที่ชีวิตของท่าน และเมื่อท่านสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างสมบูรณ์ ท่านจะรู้สึกได้ทันทีว่าท่านได้ออกจากคุกแล้ว ท่านไม่ได้ตกเป็นทาสอีกต่อไป ที่ท่านตกเป็นทาสก็เพราะความสับสนที่มีอยู่ในตัวของท่านเอง

เรื่องต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศรัสเซีย

ในวันที่การปฏิวัติในรัสเซียทำได้สำเร็จ ผู้หญิงคนหนึ่งเดินอยู่กลางถนนในกรุงมอสโก ตำรวจบอกกับหล่อนว่า “คุณทำอย่างนั้นไม่ได้ มันไม่ถูกต้องที่ลงมาเดินกลางถนนอย่างนี้”

แต่ผู้หญิงคนนั้นกลับตอบไปว่า “เราเป็นอิสระแล้ว เราจะทำอะไรก็ได้”

ถึงแม้ท่านจะเป็นอิสระ แต่ท่านยังจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะไม่เช่นนั้นทุกอย่างคงจะดำเนินต่อไปไม่ได้ ถ้าหากว่ารถและคนจะไปตรงไหนก็ได้ตามที่ใจต้องการ จะเลี้ยวที่ไหนก็ได้ เมื่อไรก็ได้โดยไม่สนใจกับสัญญาณไฟจราจร อุบัติเหตุคงจะเกิดขึ้นมากมาย และอาจทำให้คนต้องเสียชีวิต หรือเกิดความวุ่นวายจนต้องใช้กำลังตำรวจทหารเข้ามาควบคุม มาบังคับให้คนทำตามกฎหมาย ผู้หญิงคนนั้นอาจจะเดินทางด้านซ้ายหรือด้านขวาของถนนก็ได้ แต่ที่แน่ๆ ก็คือต้องไม่ใช่ที่กลางถนน แต่เนื่องจากผู้หญิงคนนั้นดื้อไม่ยอมทำตาม ในที่สุดจึงต้องเอาปืนจ่อหล่อนเพื่อบังคับให้หล่อนทำตามกฎเกณฑ์...ข้าพเจ้ายังจำภาพเหตุการณ์นั้นได้ดี

อิสรภาพไม่ได้หมายถึงความไร้ระเบียบ อิสรภาพหมายถึงการมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น มากจนกระทั่งไม่มีใครเข้ามาก้าวก่ายในชีวิตของท่าน ท่านถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพังได้ รัฐบาลไม่มายุ่มยามกับท่าน ตำรวจไม่ต้องมาต่อแยะท่าน กฎหมายก็ไม่มีอะไรที่จะต้องมาเกี่ยวข้องกับท่าน มันเหมือนกับว่าท่านยืนอยู่นอกโลกของสิ่งเหล่านั้น

วิธีการของข้าพเจ้าก็คือ หากท่านต้องการจะเปลี่ยนแปลงมนุษยชาติ ท่านจะต้องเริ่มการเปลี่ยนแปลงที่ระดับปัจเจกก่อนเป็นอันดับแรก แต่ละคนจะต้องเริ่มต้นการพัฒนาขึ้นมาภายในตัวเขาเอง หมู่คนไม่ใช่เป้าหมายแรกของการพัฒนา

การพัฒนาที่ว่าเป็นคล้ายกับการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์ มารดา มันไม่ใช่เรื่องของคนอื่น มันเป็นเรื่องของมารดาที่จะต้องระมัดระวังตนเอง มีชีวิตอีกชีวิตหนึ่งอาศัยอยู่ภายในตัวท่าน ท่านเป็นที่อยู่ของชีวิตใหม่ ไม่มีใครต้องมารู้มาเห็นด้วยกับท่าน ท่านก็แค่ทำงานของท่านต่อไป ใช้ชีวิตแบบธรรมดาๆ อยู่อย่างปกติ ไม่ต้องมาตีตราตัวเองว่าเป็นนักปฏิวัติ เป็นนักต่อต้านลัทธิเสรีนิยม เป็นคนที่ขึ้นชมการแต่งกายสไตล์ฟังก์ หรือเป็นคนที่ชอบการตัดผมสั้นเกรียน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ช่วยอะไรเลย มันเป็นการกระทำที่แสดงออกมาในระดับต้นๆ เท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า นั่นเป็นผลมาจากความผิดหวัง มันมาจากความหงุดหงิดจนเกิดเป็นอาการทางจิต ความล้มเหลวของสังคมทำให้คนประพฤตินั้นนั้น แต่สังคมไม่กลัวคนประเภทนี้ สังคมกลัวแต่คนที่เริ่มต้นการพัฒนาจากภายใน เริ่มใช้สติ เริ่มใช้ปัญญา จนกระทั่งกฎหมายกลายเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เพราะว่าพวกเขาจะทำแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น พวกเขาอยู่เหนือเงื้อมมือของสิ่งที่เรียกว่า “ความสนใจในอำนาจ”

ถ้าหากปัจเจกชนมีการพัฒนา ความเป็นสังคมก็จะด้อยค่าลง สังคมที่ประกอบไปด้วยรัฐบาล กองทัพ ศาล ตำรวจ เรือนจำ ก็จะไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป แน่นนอน...เราจะยังคงมีการรวมตัวกันของผู้คน แต่มันจะเป็นการรวมตัวกันในรูปแบบใหม่ และเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ข้าพเจ้าขอเรียกการรวมตัวนี้ว่า “ประชาคม” (commune) แทนคำว่า “สังคม” ประชาคมจะมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า เพราะมันไม่ได้หมายถึงแค่สถานที่ที่คนมารวมตัวกัน แต่มันหมายถึงสถานที่ที่คนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกในระดับที่ลุ่มลึกอีกด้วย

การอยู่รวมหมู่เป็นสิ่งที่เราทำกันอยู่แล้วในทุกๆ ที่ในทุกๆ เมือง มีคนนับพันอาศัยอยู่รวมกัน แต่การอยู่ด้วยกันนั้นจะมีความหมายอะไร ในเมื่อเราเองไม่ได้รู้จักผู้ใดเลย แม้กระทั่งเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีคน

จำนวนนับพันที่อยู่ร่วมกันภายในตีกระทบ แต่พวกเขากลับไม่เคยรู้สึก
เลยว่าพวกเขาขึ้นอยู่กับกัน เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าพวกเขาไม่ได้
ใกล้ชิดกัน ที่นั่นไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกระหว่างกัน มันเป็น
แค่การรวมตัวของกลุ่มคน แต่มันไม่ใช่ชุมชนที่แท้จริง และนี่คือเหตุผลที่
ข้าพเจ้าขอใช้คำว่า “ประชาคม” แทนคำว่า “สังคม”

สังคมตั้งอยู่ได้โดยอาศัยปัจจัยพื้นฐานบางประการ หากท่านไม่
ต้องการให้ความสำคัญกับสังคม ท่านจะต้องเอาสิ่งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานนี้
ออกไป ทุกท่านทราบดีว่าหน่วยที่เล็กและสำคัญที่สุดของสังคมก็คือ
ครอบครัว หากครอบครัวยังมีอยู่ ยังเป็นเช่นแบบเดิมๆ สังคมก็จะไม่สลาย
ไป โบสถ์จะไม่หายไป ศาสนาจะไม่หายไป แล้วเราจะไม่มีทางสร้างโลกที่
เป็นหนึ่งเดียว เป็นมนุษยชาติที่เป็นหนึ่งเดียวได้เลย

ครอบครัวเป็นสถาบันทางจิตใจที่ล้ำสมัย เรามักจะคิดไปว่ามัน
เป็นแบบนี้มาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว แต่จริงๆ แล้วท่านกำลังเข้าใจผิด ใน
อดีตเราเคยอยู่กันได้โดยไม่ต้องมีครอบครัว เราเคยอยู่ร่วมกันเป็นชนเผ่า
ครอบครัวนั้นเกิดขึ้นหลังจากที่เราเริ่มมีความคิดเรื่องการสะสมสมบัติ
ส่วนตัว ผู้ที่มีอำนาจสามารถเพิ่มพูนสมบัติได้โดยง่ายและเขาต้องการ
ส่งผ่านสิ่งเหล่านี้ต่อไปให้ลูกหลาน ก่อนหน้านี้ไม่มีประเด็นเรื่องการมี
ครอบครัว ผู้ชายและผู้หญิงพบกันได้โดยไม่ต้องมีข้อผูกพันใดๆ ไม่มีการ
แต่งงาน และไม่มีการครอบครัว แต่เมื่อหลักการเรื่องการครอบครอง และ
ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของได้อุบัติขึ้น ผู้ชายก็ได้ใช้ความพยายามที่จะ
เป็นเจ้าของผู้หญิง เขามองว่าผู้หญิงคือส่วนหนึ่งของทรัพย์สินสมบัติของเขา

ในภาษาอินเดียมีคำที่ใช้เรียกผู้หญิงซึ่งมีความหมายเดียวกัน
กับคำว่า “สมบัติ” ในประเทศจีนสมัยโบราณผู้หญิงถือว่าเป็นสมบัติของ
ผู้ที่เป็นสามี สามีสามารถฆ่าภรรยาของเขาได้โดยไม่ต้องผิดกฎหมาย ไม่ได้
ถือว่าเป็นอาชญากรรม ท่านมีอิสระเต็มที่ที่จะทำลายสมบัติของท่านได้

ท่านสามารถเผาโต๊ะเก้าอี้ของท่านได้ ท่านสามารถเผาบ้านของท่านได้ มันไม่ใช่อาชญากรรม เพราะมันเป็นสมบัติของท่าน ในสมัยนั้นท่านสามารถฆ่าภรรยาของท่านได้เช่นเดียวกัน

เมื่อมีหลักการเรื่องการครอบครองสมบัติส่วนตัว ผู้หญิงก็ได้กลายเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้ชายไปด้วย พวกเขาใช้ทุกวิธีการเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กที่เกิดมาจากภรรยาของเขานั้นเป็นลูกของเขาจริงๆ

สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย คนที่เป็นพ่อจะไม่มีทางรู้ได้อย่างแน่นอนว่าเด็กในห้องภรณานั้นเป็นลูกของเขาหรือไม่ มีแต่ผู้ที่เป็นแม่เท่านั้นที่จะรู้ได้ ด้วยเหตุนี้คนที่เป็พ่อจึงต้องคิดสร้างกรอบและเครื่องกีดขวางต่างๆ นานาเพื่อให้แน่ใจว่าภรรยาของเขาจะไม่เข้าไปใกล้ขีดไปติดต่อกับชายคนอื่นเลย เขาปิดกั้นความเป็นไปได้ทั้งหมด ประตูทั้งหมด ถูกปิดตาย

นี่ไม่ใช่เหตุบังเอิญที่ว่าทำไมไม่มีแต่ผู้หญิงสูงอายุเท่านั้นที่ไปโบสถ์หรือไปวัด นับเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่เราเชื่อว่าสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับครอบครัวยุคคือโบสถ์ โบสถ์จะอยู่ได้ก็ต้องอาศัยครอบครัว ถ้าครอบครัวสูญสิ้นไป โบสถ์ก็สูญสิ้นไปเช่นกัน โบสถ์เป็นสถานที่สุดท้ายที่จะมีเรื่องร้ายๆ เช่นเรื่องชู้สาวเกิดขึ้น และเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เรื่องทำนองนี้เกิดขึ้น พวกเขาต้องทำทุกๆ อย่างด้วยความระมัดระวัง นักบวชส่วนใหญ่จะต้องถือพรหมจรรย์ และจะต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ ต่อต้านผู้หญิง โดยที่แต่ละศาสนาก็มีวิธีการที่แตกต่างกันไป

พระสงฆ์ในศาสนาขินะไม่อนุญาตให้ถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงจริงๆ แล้วผู้หญิงควรจะอยู่ห่างจากพระในศาสนาขินะมากกว่าแปดฟุตด้วยซ้ำไป พระสงฆ์ในศาสนาพุทธก็เช่นเดียวกันที่ไม่สามารถถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงได้ มีศาสนาอื่นมากมายที่ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเข้าไปในสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา ในบางแห่งมีการแบ่งแยกอย่างเป็นทางการเป็นสัดส่วนว่าผู้ชาย

สามารถใช้พื้นที่ส่วนใหญ่ภายในวัดหรือในมัสยิดได้ ในขณะที่ผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิ์ให้ใช้ได้เฉพาะพื้นที่บางส่วนเท่านั้น และในสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น ผู้ชายไม่สมควรที่จะชายตาดูผู้หญิงด้วยซ้ำไป การพบปะกันถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ศาสนาหลายๆ ศาสนา อาทิเช่น อิสลาม ผู้หญิงจะต้องมีผ้าคลุมหน้า ด้วยเหตุนี้ใบหน้าของผู้หญิงชาวมุสลิมจึงซีดขาว เพราะหน้าพวกหล่อนไม่ค่อยได้ถูกแสงแดด ร่างกายพวกหล่อนก็ถูกปกปิดอย่างมิดชิดเช่นกัน ผู้หญิงมักจะไม่ได้รับการศึกษา เพราะการศึกษาถูกมองว่าเป็นต้นเหตุของความคิดอันแปลกประหลาด คนที่เจ้าความคิด มักชอบการโต้แย้ง

ผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานมีอาชีพ เพราะการมีอาชีพนั้นหมายถึงการที่ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร ประตู่ทั้งหมดของพวกหล่อนถูกปิดตาย ด้วยเหตุผลเพียงแค่ว่าผู้ชายจะได้แน่ใจจริงๆ ว่าลูกที่เกิดกับผู้หญิงคนนั้นเป็นลูกของเขา สำหรับผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ เช่น กษัตริย์ จะมีแต่คนรับใช้ที่เป็นชนชั้นที่ คือเป็นผู้ชายที่ถูกตอน เพราะว่าคนเหล่านี้จะต้องเข้านอกออกใน ทำงานรับใช้กษัตริย์อยู่ในพระราชวัง พวกเขาต้องถูกตอน เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว มันค่อนข้างจะเสี่ยง เพราะว่ากษัตริย์มักจะมีนางสนมเป็นร้อยๆ คน โดยที่สนมเหล่านี้บางคนอาจไม่มีโอกาสได้พบกับกษัตริย์เลย มันเป็นเรื่องธรรมดาที่พวกหล่อนอาจจะมีใจให้กับใครก็ได้ แต่เนื่องจากในวังมีแต่พวกชนชั้นที่ หากพวกสนมเหล่านี้ตกหลุมรักกับชนชั้นที่อย่างน้อยพวกหล่อนก็ไม่สามารถให้กำเนิดเด็กได้

ครอบครัวจะต้องสูญหายไปเพื่อเปิดทางให้กับประชาคม การรวมกันเป็นประชาคม เป็นการนำเอาทรัพยากรต่างๆ ไม่ว่าจะเงินหรืออะไรก็ตามที่มีอยู่ไปรวมกัน...ใช้เป็นกึ่งกลางกึ่งเดียว กึ่งกลางนี้จะดูแลคนทั้งหมด พวกเด็กๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของประชาคม ดังนั้นจึงไม่มี